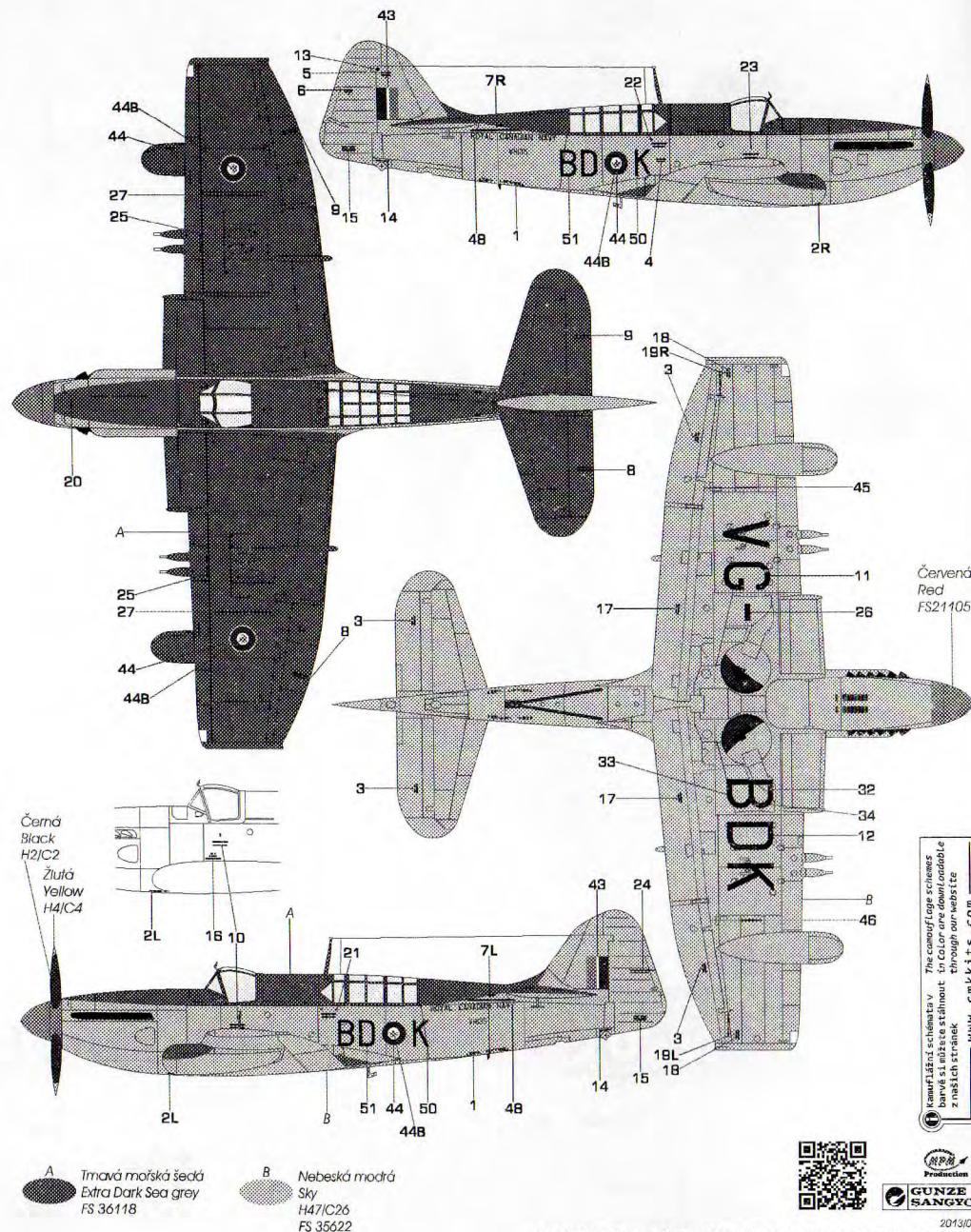

Fairey Firefly AS Mk.5, VH135/VG-BDK, 880. Sqn., Královské Kanadské námořnictvo (Royal Canadian Navy), HMCS Magnificent, květen 1951.

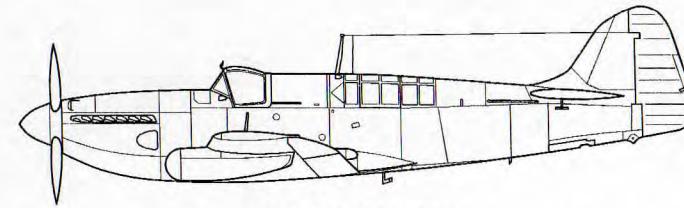
Fairey Firefly AS Mk.5, VH135/VG-BDK, 880. Squadron, Royal Canadian Navy, HMCS Magnificent, May 1951.

CAM. C

SH48041 Fairey Firefly FR Mk.4/AS.5/AS.6 "Foreign Service"

special
HOBBY

NÁVOD / INSTRUCTION

SH48041

Fairey Firefly Mk.4/5/6 "Foreign Service"

1/48

CZ - Historie

Letouny Firefly Mk.I se osvědčily při bojových operacích a tak bylo rozhodnuto objednat 100 kusů nové verze Firefly Mk.III s motorem Rolls Royce Griffon 61. V roce 1944 byl však postaven pouze jediný prototyp Mk.III a další vývoj se soustředil na verzi Mk.IV.

Letoun Firefly Mk.IV byl vybaven motorem Griffon 74 s dvoustupňovým kompresorem, který poháněl čtyřlistou vrtuli. Instalace nového pohonného jednotky zajistila zlepšené výkony a zároveň vedla ke změnám v konstrukci draku. Chladič pod přídí trupu byl nahrazen dvěma chladiči, které byly umístěny v kořenech křídla, ocasní plochy a směrovka byly zvětšeny, a konce křidel byly „useknuty“. Na vnějších panelech křídla byly instalovány kryty, v jednom krytu byl umístěn radar ASH, ve druhém byla palivová nádrž. Radar mohl být podle potřeby demontován a nahrazen další palivovou nádrží.

Továrna Fairey obdržela původní objednávku na výrobu 293 kusů verze Mk.4. První vzlet této verze byl uskutečněn 25. května 1946. Vzhledem k ukončení válečných operací bylo však 133 kusů z původní objednávky stornováno. Verze Mk.4 byla sériově vyráběna jako stíhači-průzkumný letoun pod označením FR.4. První sériové kusy verze FR.4 byly dodány Kanadskému námořnictvu v srpnu 1947, dodávky pro jednotky Britského námořního letectva následovaly v říjnu, kdy jimi byla vyzbrojena 810. Squadrona FAA.

Firefly Mk.5 byla další sériově vyráběnou verzí. V podstatě se jednalo o verzi FR.4 se zlepšenou výzbrojí. Na rozdíl od verze FR.4, byla verze Mk.5 vyráběna ve třech hlavních variantách a to jako stíhači-průzkumný letoun, noční stíhač a protiponorková verze. Každá z těchto verzí mohla být velmi snadno konvertována na jinou z těchto variant a to podle operačních požadavků. Jedinou hlavní konstrukční změnou byla instalace automatického, hydraulicky ovládaného systému pro sklápení křídel.

První vzlet verze Mk.5 se uskutečnil 12. prosince 1947, a celkový počet vyrobených kusů všech verzí Mk.5 dosáhl 352 kusů, šestnáct posledních strojů bylo již dokončeno jako verze Mk.6. Letouny Firefly byly později operačně nasazeny v Korejské válce a při bojových operacích v Malajsii, a z aktivní služby byly staženy v roce 1956. Mimo jednotek FAA byly letouny Firefly také dodány do Kanady, Austrálie, Etiopie, Švédská, Dánska, Holandska, Indie a Thajská.

Technické údaje: Rozpětí 12,90 m. Délka 11,70 m. Max. rychlosť 590 km/hod ve výšce 4265 metrů. Normální dolet 1223 km. Operační dostup 9730 m. Výzbroj tvořily čtyři 20 mm kanóny Aden a buď dvě bomby po 454 kg, nebo 16 raket.

EN - History

Following the success of the earlier Firefly variants, 100 Mk III aircraft, fitted with the Rolls Royce Griffon 61 engine, were ordered. However, only one aircraft was built as a prototype in 1944 and development was then concentrated on the Mk.IV.

The Mk.IV was driven by a Griffon 74 engine, with a two-stage supercharger, driving a four-blade propeller. This new powerplant resulted in greatly increased performance and led to some changes to the airframe. The "chin" radiator was replaced with radiators mounted in the leading edges of the wings; the fin and rudder were broadened and the wing tips were clipped. Nacelles were fitted to the outer wing panels, one to hold an ASH radar and the other for fuel. If required, the ASH radar could be removed and the nacelle used for additional fuel.

Fairey received contracts to produce 293 Firefly Mk.4s. The first production FR.4 made its initial flight on 25 May 1946. A batch of 133 aircraft was cancelled from the initial order, due to the end of war. The first Firefly Mk.4s were allotted to the Royal Canadian Navy in August 1947 and first FAA examples were available for 810 Squadron when it reformed on 1 October.

The Firefly Mk.5 was the next version produced and was basically an FR.4 with enhanced internal equipment. One improvement was the introduction of power-folding wings during production; this system being retrofitted to the first machines built. Contrary to the Mk.IV, the Firefly Mk.5 was produced in three main variants; fighter-reconnaissance, night fighter and anti-submarine, and each could be easily modified to assume each others role. The first Firefly Mk.5 made its initial flight on 12th December 1947 and eventually Mark 5 production reached a total of 352, but the last 16 were finished as Firefly Mk.6s. The Firefly went on to see service in the Korean War and over Malaya, finally retiring from active service in 1956, a fitting testament to a reliable and sturdy naval fighter. In addition to the Royal Navy, the Firefly also saw service with Australia, Canada, Denmark, Ethiopia, the Netherlands, India, Sweden and Thailand as fighters, trainers and target tugs.

Technical Specifications: Span 41 ft 17 in (12.90 m). Length 37ft 11in (11.7m). Maximum speed was 367mph (590km/h) at 14,000ft (4,265m). Normal Range was 760 miles (1,223km). Service ceiling was 31,900ft (9,730m). Armament was four 20mm Aden cannon and either two 1,00lb (454kg) bombs or 16 60lb (27.24kg) rocket projectiles.

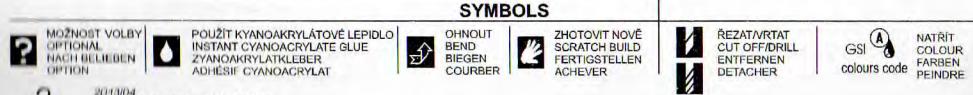
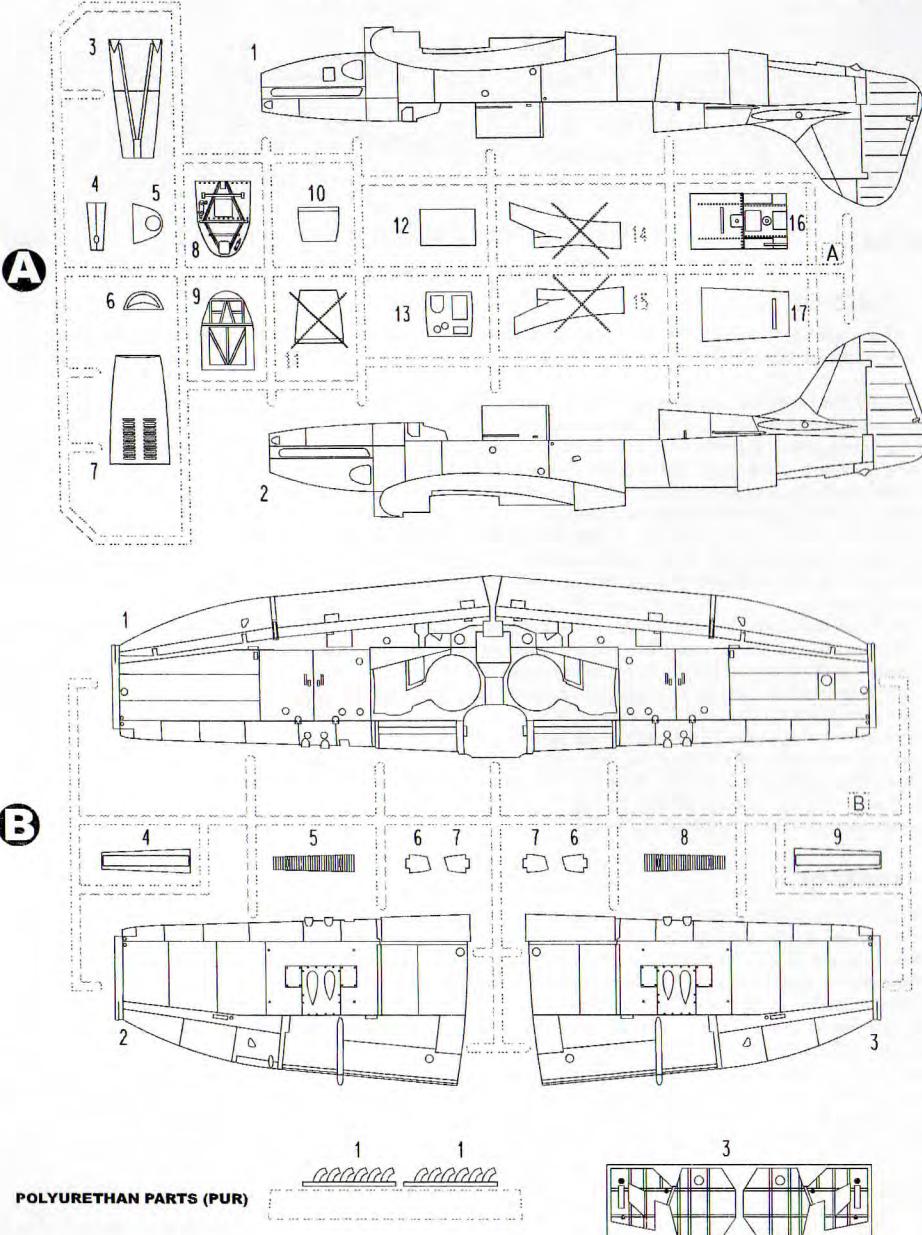
2013/06

DÍLY

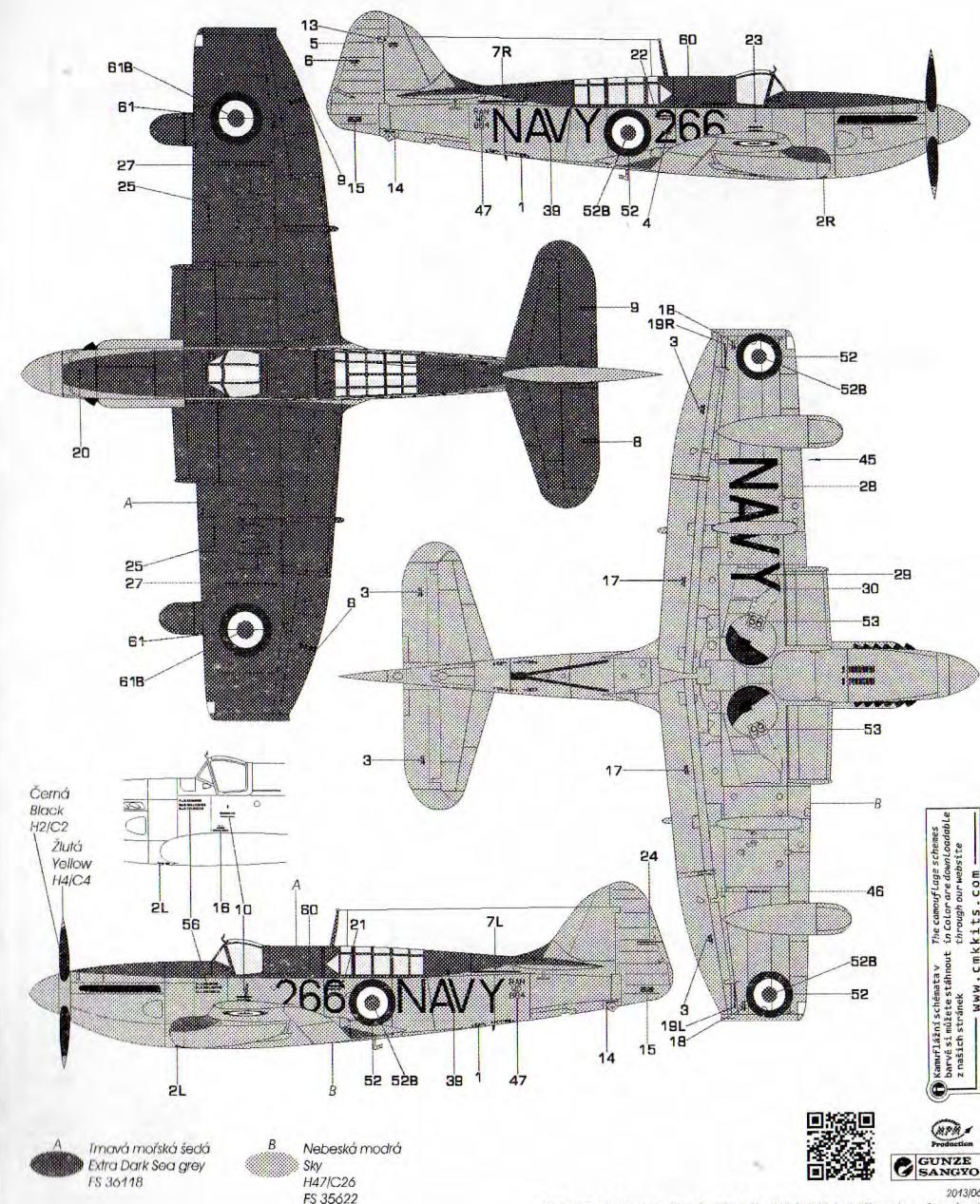
PARTS

TEILE

PIECES

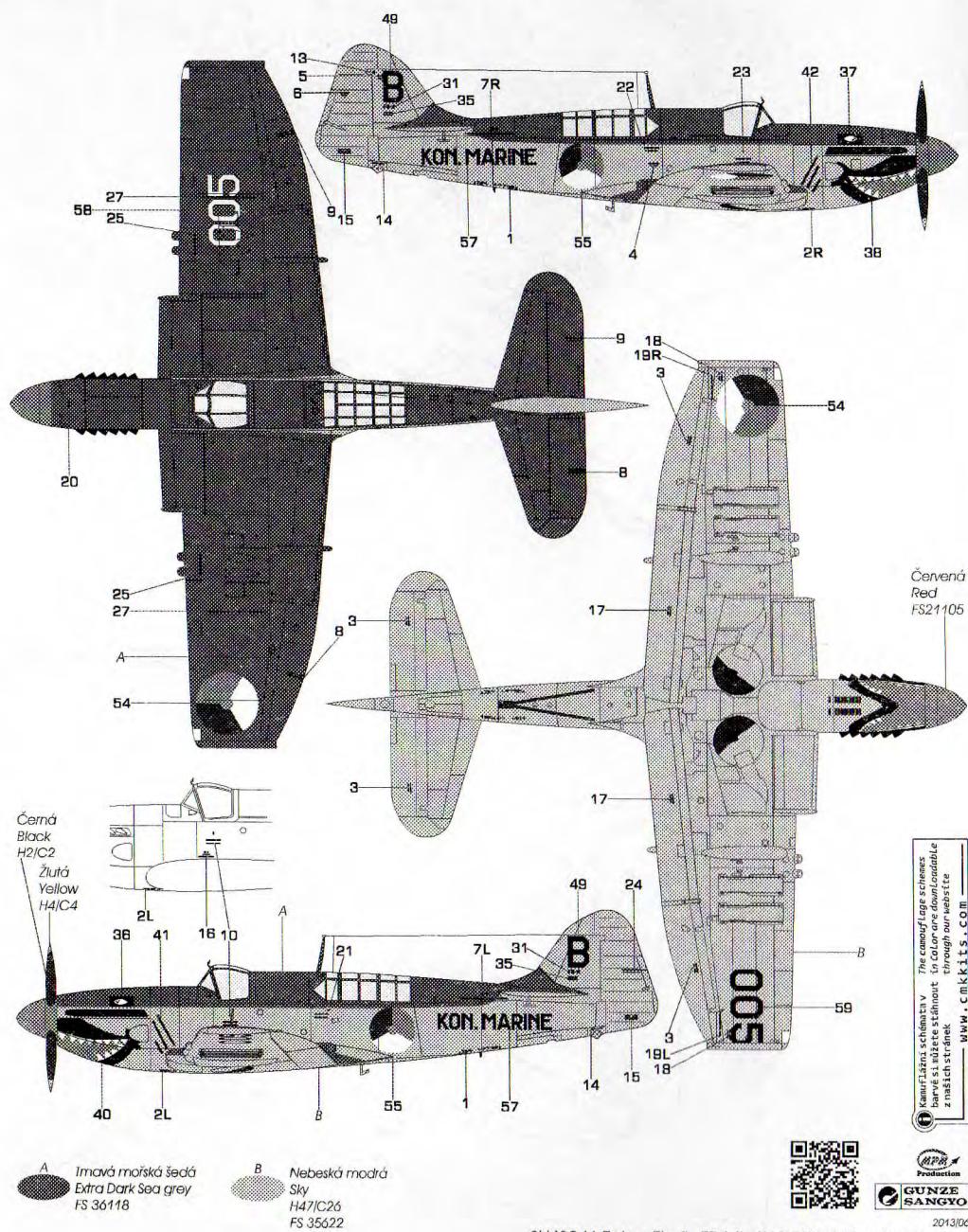

CAM. B

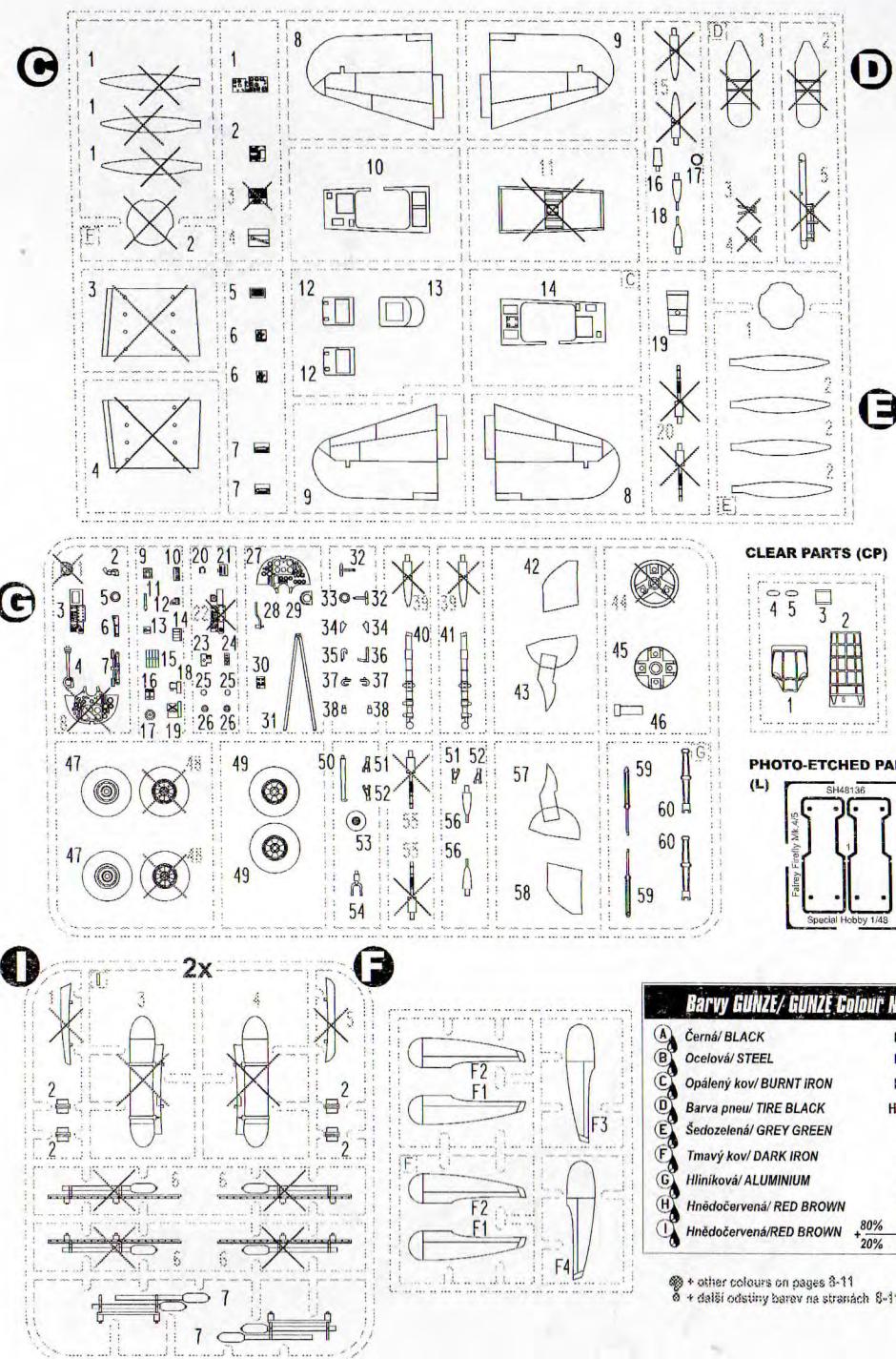

Fairey Firefly FR. Mk.4, B/005, 7. Sqn., Nizozemské námořní letectvo (Koninklijke Marine), Blak, Holandská Východní Indie (Nová Guinea), 1959-60. Stroj ozdobený tříčlou fletom létal i bez kanonové výzbroje.

CAM. A

Fairey Firefly FR. Mk.4, B/005, 7. Squadron, Dutch Navy (Koninklijke Marine), Blak, Dutch East Indies (New Guinea), 1959-60. This particular machine decorated with mouth also flew without canon armament.

SH48041 Fairey Firefly FR Mk.4/AS.5/AS.6 "Foreign Service"

